

Kóburg herceg kocsisa

A daróci birtok mind a Kóburg hercegé vót. Innen vót egy kocsisa, Kalina Pista bácsi, meg vót neki több cselédje, szakácsnéja, annak meg egy gyönyörű szép jánya. Pista bácsi parádés kocsis vót, ezüstgombokkal. Hát egyszer arra lett figyelmes, hogy két fiatal cseléd minden szombat este a kazal tövibe ment. „Én kilesem azt a két fiataalt!” Hát nem vót mé’ nagyon öreg, kíváncsi vót. Felment a kazal tetejibe, hát gyött is a lány, utána a fiú, a szakácsnénak a gyönyörű szép lyánya, tizenhat éves, Jóska má’ tizennyóc vót, Pista bácsi meg a kazal tetejin szimatolt. Egyszer Mari megszólal, hogy hát:

–Te Jóska, de ha valami történyik, hát ki fogja eltartanyi?

– Aki ott van felettünk! – azt mondja Jóska.

Pista bácsi me’ leszót:

– De biony, ha megcsináljátok, majd eltartjátok!

No de Pista bácsi még azokelőtt vette észre, hogy a méltóságos úr meg a szakácsné is oda jár, a kazal tövibe. A szakácsné gyönyörű szép asszony vót, olyan harminchat éves. No gyött a méltóságos úr nagy bundába’, a szakácsné utána. Leterítvik, lefekszenek. Pista bácsi kíváncsi vót, mégis hát gyönyörű szép feleségi van, oszt a szakácsnéval van..., aggyig csuszkolódott, hogy lecsúszott közéjek, leesett. Felugrott a méltóságos úr, otthagya a bundát, mindent. Másnap reggel felveszi Pista bácsi a bundát, felül a bakra, biony egy szót nem szót a méltóságos úr, hogy övé a bunda, aggya oda. Nem fázott ő má’ többet, vót má’ neki is bundája.

Nekem ezt ő maga beszéte. Jaj, de huncut ember vót!